

عنوان مقاله:

بررسی تغییر مکان نسبی در سازه های فولادی با تغییر نوع مهاربندی همگرا در ارتفاع سازه

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس دانشجویان عمران سراسر کشور (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محسن گرامی - استادیار گروه عمران

روزبه صدری - کارشناس ارشد سازه

خلاصه مقاله:

دستورالعمل FEMA جهت کنترل خسارت در سازه ها مقادیر تغییر مکان نسبی را محدود نموده است در سازه های فولادی با سیستم مهاربندی معمولاً مهاربندها به صورت مشخص و بدون تغییر در ارتفاع استفاده می شود و بیشتر تغییرات در پلان سازه ها متمرکز است . با در نظر گرفتن اینکه تحقیقات جدید بر روی انواع گوناگون مهاربندی و رفتار لرزه ای سیستمهای ترکیبی در پلان سازه ها متمرکز است لیکن تغییر نوع مهاربندی در ارتفاع سازه کمتر مورد بررسی قرار گرفته است . اگر بتوان با تغییر نوع مهاربند در ارتفاع سازه رفتار لرزه ای آنرا بهبود بخشید می توان نسبت به عملکرد لرزه ای آن اطمینان بیشتری حاصل کرد همچنین می توان نسبت به بهینه نمودن مصرف مصالح فولادی در ساختمانهای فلزی اقدامی جدی نمود در این مطالعه تعدادی از قابهای خمشی فولادی با ارتفاع های مختلف پس از بارگذاری و طراحی بر اساس استانداردهای ایران تحت 3 زلزله طیس ، ناغان و رودسر مورد تحلیل دینامیکی غیر خطی تاریخچه زمانی قرار گرفته و با تغییر نوع مهاربندی در ارتفاع این قابها و بررسی در حداکثر تغییر مکان نسبی سازه از تحلیل تراز مناسب جهت تغییر نوع مهاربندی پیشنهاد گردیده است در انتها نتیجه گردید که تغییر در نوع سیستم مهاربندی در تراز مشخص از ارتفاع می تواند در کاهش حداکثر در تغییر مکان نسبی سازه تحت زلزله موثر باشد .

کلمات کلیدی:

تغییر نوع مهاربندی در ارتفاع ، تحلیل دینامیکی غیر خطی ، عملکرد لرزه ای ، تحلیل دینامیکی غیر خطی تاریخچه زمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/64152>

